

Panium - Bilang Labintatlo

Pagbabalik sa Panium

Jeff Pippenger

2026-02-17

Mula sa Cesarea Filipi hanggang sa Cesarea Maritima, na may paghinto sa daan sa Bundok ng Pagbabagong-anyo; si Pedro ay sumasagisag sa isandaan at apatnapu't apat na libo na dumarating sa palatandaan ng Kapistahan ng mga Trumpeta sa linyang itinayo batay sa dalawang linya ng dalawampu't dalawang talata ng Levitico dalawampu't tatlo, na kaugnay ng kapanahunan ng Pentecostes sa panahon ni Cristo. Ang Levitico dalawampu't tatlo, ang krus, ang Pentecostes, at ang pagpapasugo ni Cornelio kay Pedro; ay pawang pinagsasama-sama, linya-sa-linya, sa pamamagitan ng simbolismo ng ikatlo, ikaanim, at ikasiyam na oras.

Si Kristo sa ikatlo, ikaanim at ikasiyam na oras sa krus; si Pedro sa ikatlo at ikasiyam na oras noong Pentekostes, at si Cornelio sa ikasiyam na oras; si Pedro sa ikaanim na oras sa Joppa at sa ikatlong oras sa Caesarea Philippi—ang mga ito ay nauugnay sa Daniel labing-isa, mga talata labintatlo hanggang labinlima, sapagkat ang Caesarea Philippi ay siya ring Panium.

Ipinangaral ni Pedro ang mensahe ng aklat ni Joel nang araw ng Pentekostes, at nang inihayag ni Pedro ang kaniyang mensahe sa sambahayan ni Cornelio, ibinuhos ang Banal na Espiritu sa mga Hentil, gaya rin ng pagkakabuhos nito sa mga Hudyo noong Pentekostes. Ang pagbubuhos ng Banal na Espiritu para sa mga Hudyo at pagkaraan naman sa mga Hentil ay sumasagisag sa pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa mga huling araw. Ang pagbubuhos sa mga huling araw ay may dalawang bahagi, na nagsisimula sa isang pagwiwisik noong 9/11 na sa kahuli-hulia'y umuusad tungo sa pagpapahayag ng Sigaw sa Hatinggabi na umaabot sa batas ng Linggo, at saka nagiging malakas na sigaw ng ikatlong anghel, kung saan at kailan ang huling ulan ay ibinubuhos nang walang sukat.

Kaya't magalak kayo, mga anak ng Sion, at magdiwang sa Panginoon ninyong Diyos; sapagkat ibinigay niya sa inyo ang paunang ulan sa nararapat na sukat, at ipabubuhos niya para sa inyo ang ulan, ang paunang ulan at ang huling ulan, sa unang buwan. At ang mga giikan ay mapupuno ng trigo, at ang mga sisidlan ay aapaw sa alak at langis. At ibabalik ko sa inyo ang mga taon na kinain ng balang, ng uod na sumisira, ng higad, at ng kulisap na gumagapang, ang aking dakilang hukbo na aking sinugo sa gitna ninyo. Joel 2:23-25.

Si Pedro ay kumakatawan sa mga nakikibahagi sa kasaysayan ng naunang katamtamang pagwiwisik mula 9/11 hanggang sa Batas sa Linggo, at gayundin sa huling ulan, na nagpapanumbalik sa mga "taon" na winasak, na sumasagisag sa apat na salinlahi ng lalong tumitinding paghihimagsik ng Laodiceang Ikapitong-araw na Adbentismo. Sa templo, sa ikasiyam na oras, iniharap ni Pedro ang nasa aklat ni Joel na pagpapanumbalik ng mga taon.

Kaya't magsisi kayo at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, upang dumating ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at isusugo niya

si Jesucristo, na nang una'y ipinangaral sa inyo: na siya'y dapat tanggapin ng langit hanggang sa mga panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kanyang banal na mga propeta mula pa nang pasimula ng sanlibutan. Sapagkat tunay na sinabi ni Moises sa mga ninuno, Magbabangon ang Panginoon ninyong Diyos para sa inyo ng isang propeta mula sa inyong mga kapatid, na gaya ko; sa kanya kayo makikinig sa lahat ng mga bagay, anumang sasabihin niya sa inyo. At mangyayari, na bawat kaluluwa na hindi makikinig sa propetang yaon ay lilipulin mula sa gitna ng bayan. Oo, at ang lahat ng mga propeta mula kay Samuel at ang mga sumunod pagkatapos niya, lahat ng nagsalita, ay gayon din ay nagpahayag nang una pa tungkol sa mga araw na ito. Gawa 3:19-24.

Ang pagpapawi ng mga kasalanan ay ang pangwakas na gawain ni Cristo sa pagsisiyasat na paghuhukom, at ang pagpapawi ay nagsisimula sa bahay ng Diyos.

Sapagkat dumating na ang panahon na kailangang magsimula ang paghuhukom sa bahay ng Diyos; at kung ito'y unang magsimula sa atin, ano kaya ang magiging wakas ng mga hindi tumatalima sa ebanghelyo ng Diyos? At kung ang matuwid ay bahagya na lamang naliligtas, saan kaya haharap ang di-makadiyos at ang makasalanan? Kaya't ang mga nagdurusa ayon sa kalooban ng Diyos ay ipagkatiwala sa kaniya ang pangangalaga sa kanilang mga kaluluwa, sa paggawa ng mabuti, gaya sa tapat na Lumikha. 1 Pedro 4:17-19.

Naunawaan ni Pedro, sa Pentekostes at gayon din sa bahay ni Cornelio sa Cesarea sa tabi ng dagat, na ang aklat ni Joel ay natutupad. Ang Pentekostes ay kumakatawan sa batas ng Linggo, kung kailan natatapos ang paghatol para sa sambahayan ng Diyos, at pagkatapos ay lumilipat sa mga Hentil. Ang kaniyang mensahe sa batas ng Linggo ay ang gayunding mensaheng ipinahayag sa pagdating ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang proklamasyong Alpha ang pasimula ng panahong propetiko na nagwawakas sa proklamasyong Omega. Si Pedro ay kumakatawan sa mga tagapagpahayag ng mensahe, at ang mensahe ay nagsisimula sa pagkakaloob dito ng kapangyarihan, na minamarkahan ng pagkakakalag ng asno ng Islam. Ang asno ay kinakalagan upang markahan ang pasimula ng Sigaw sa Hatinggabi, at muli itong kinakalagan sa batas ng Linggo, na siyang pagwawakas ng Sigaw sa Hatinggabi.

Samakatuwid, kinakatawan din ni Pedro ang mga nagpahayag ng hula tungkol sa pag-atake ng Islam laban sa Estados Unidos. Ang mensahe ni Pedro sa Sigaw sa Hatinggabi ay isang pagtutuwid sa mensaheng nagbigay-tanda ng unang pagkabigo at ng pasimula ng panahon ng paghihintay. Kaya't si Pedro ay kumakatawan sa mga nagpapahayag ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na nakapasa sa unang batayang pagsubok na dumating noong 2024 at nagtapos noong Mayo 8, 2025 sa pagkakahalal ng kauna-unahang Amerikanong papa, bilang katuparan ng talatang labing-apat ng Daniel labing-isa.

Ang panahong mula sa Kapistahan ng mga Trumpeta hanggang sa Pentekostes ay ang ikatlo at pagsubok na litmus ng panahong Pentekostal na inilalarawan sa Levitico 23. Ang isang simulain hinggil sa tatlong anghel na tinukoy ni Kapatid na White ay payak ding matematika. Ipinakikita niya na hindi maaaring magkaroon ng ikatlong mensahe kung wala ang una at ikalawa. Yamang ipinangaral ni Pedro ang aklat ni Joel sa Pentekostal na batas ng Linggo, kaya't itinuturo rin niya ang aklat ni Joel sa pasimula ng pagpapahayag ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na siyang

litmus at ikatlong pagsubok ng panahong Pentekostal. Kaya't si Pedro ay kumakatawan sa mga tapat sa loob ng tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na nagsimula nang alisin ang selyo sa Pahayag ni Jesu-Cristo noong Disyembre 31, 2023. Kung si Pedro ay naroon sa ikatlong hakbang, kinakailangang nadaanan niya ang dalawang naunang hakbang, sapagkat hindi maaaring magkaroon ng ikatlo kung wala ang una at ikalawa.

Ang panahon ng pagtatatak sa isandaang apatnapu't apat na libo ay nagsimula noong 9/11, at binuksan nito ang isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na kinakatawan ng hudyat ng trumpeta ng 9/11 tungo sa pagbabalik sa mga saligan, at dumating pagkatapos ang pagsubok ng unang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020. Ang ikatlong pagsubok sa kasaysayang ito ay ang batas ng Linggo. Isang propetikong ilang ang dumating noong Hulyo 18, 2020, at sa loob ng panahong iyon ng ilang, noong Hulyo 2023 ay nagsimulang sumigaw ang isang "tinig," at pagkatapos, noong Disyembre 31, 2023, dalawampu't dalawang taon matapos ang 9/11, nagsimula ang pagkakabukas-selyo ng Pahayag ni Jesu-Cristo. Ang panahon mula 2023 hanggang sa batas ng Linggo (kung kailan magaganap ang sakdal na katuparan ng 2,300 araw) ay nakikilala bilang panahong nagsisimula sa "23" at nagwawakas sa "23," sapagkat ang nakasarang pinto noong Oktubre 22, 1844 ay tumatayong tipo ng nakasarang pinto sa batas ng Linggo. Ang hulang 2,300 taon ay kinakatawan ng "23" sa 2,300.

Ang 1844 ang katapusan ng kasaysayan ng unang at ikalawang anghel. Nagsimula ang kasaysayang ito sa pagdating ng unang anghel noong 1798, at natapos ito makalipas ang apatnapu't anim na taon, noong 1844. Ang apatnapu't anim na taong iyon ay kumakatawan sa templong Millerita na biglang pinasukan ni Cristo noong 1844. Ang templong pantao ay inanyuan batay sa "23" kromosoma para sa kapwa lalaki at babae, kaya't itinatakda ang "23" bilang sagisag ng gawaing sinimulan ni Cristo noong 1844. Ang gawaing iyon ay ang pagsasama ng Kanyang pagka-Diyos at ng ating pagkatao. Ginagamit ni Jesus ang likas na daigdig upang ilarawan ang espirituwal, at ang gawaing nagsimula noong 1844, sa katapusan ng 2,300 taon, ay kinakatawan ng pagsasanib ng "23" kromosomang panlalaki at ng "23" kromosomang pambabae. Kapag ang isang lalaki ay nag-aasawa ng isang babae, sila'y nagiging isang laman, at ang pag-aasawang iyon ang sinimulan ni Cristo noong 1844. Ang saradong pintuan noong 1844 ay kaayon ng saradong pintuan ng batas ng Linggo, at ang sagisag ng nasabing saradong pintuan ay "23."

Mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa "23" ng batas ng Linggo ay tumutukoy sa isang panahon na nagsisimula sa isang alfa na "23" at nagwawakas sa isang omega na "23." Kinakatawan din nito ang panahon ng templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang gayunding kasaysayan ay isang fraktal ng 9/11 hanggang sa batas ng Linggo. Ang 1844 ay kinakatawan ng bilang na "23," at tinutukoy nito ang pasimula ng paghuhukom na pagsisiyasat ng mga patay. Tinutukoy ng 9/11 ang pasimula ng paghuhukom na pagsisiyasat ng mga buhay, kaya't taglay rin ng 9/11 ang bilang na "23." Ang panahon mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo ay isang panahon na may isang alfa na "23" at isang omega na "23." Ang 2023 hanggang sa batas ng Linggo ay isang fraktal ng 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, at dito itinatayo ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang templong Millerita ay isang panahong apatnapu't anim na taon, ngunit sa mga huling araw, wala na ang panahon; at ang apatnapu't anim na taon ng mga Millerita sa pasimula ng Adbentismo

ay sumasagisag sa gayunding panahon sa katapusan ng Adbentismo, at ang panahong iyon ay nagsisimula at nagwawakas sa “23,” na bumubuo sa bilang na Millerita na apatnapu’t anim.

Ang tatlong kasaysayang iyon ay kumakatawan sa isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok (ang mga Millerite, mula 9/11 hanggang sa Batas ng Linggo, at mula 2023 hanggang sa Batas ng Linggo). Nagsimula ang kasaysayang iyon sa hudyat ng trumpeta ni Miguel, na muling bumuhay kina Moises at Elias noong Disyembre 31, 2023; at kapag si Miguel, na siyang si Cristo, ay nagsasagawa ng muling pagkabuhay, ginagawa Niya ito sa tunog ng trumpeta.

Sapagkat ang Panginoon mismo ay bababa mula sa langit na may malakas na sigaw, na may tinig ng arkanghel, at na may pakakak ng Diyos; at ang mga namatay kay Cristo ay unang mabubuhay na mag-uli. 1 Tesalonica 4:19.

Si Miguel ang arkanghel, at ang kaniyang tinig, kalakip ng pakakak ng Diyos, ang siyang muling bumubuhay, at ipinaalam sa atin ng aklat ni Judas na muling binuhay ni Miguel si Moises.

Gayunma’y si Miguel na arkanghel, nang nakikipagtalos sa diyablo hinggil sa katawan ni Moises, ay hindi nangahas magharap laban sa kanya ng mapanghamak na sakdal, kundi sinabi, Sawayin ka ng Panginoon. Judas 1:9.

Si Cristo, bilang ang arkanghel na si Miguel, ay binuksan ang pagkakaselyo ng Pahayag tungkol sa Kaniyang Sarili noong Disyembre 31, 2023, nang muli Niyang binuhay sina Moises at Elias, ang dalawang saksi na pinaslang noong Hulyo 18, 2020. Pagkatapos ay dumating ang alpha na panlabas na pagsubok sa mga pundasyon. Ang anghel na bumaba noong 9/11 ay hinipan ang trompeta ni Jeremias habang Kaniyang tinatawag pabalik ang mga tapat sa mga pundasyong Millerita, at kasabay niyon, ang trompeta ni Miguel ay ipinakilala ang pagsubok sa mga pundasyon. Ang pagsubok ay kinakatawan ng Daniel 11:14, kung saan “ang mga tulisan ng iyong bayan” ay itinatag ang panlabas na pangitain. Tinukoy ng mga Millerita na ang Roma ang tumupad sa talatang iyon, at siya ang nagtatag ng panlabas na pangitain.

Mula noong Mayo 8, 2025, nagsimula ang pagtatayo ng templo sa ibabaw ng batong panulok at saligan. Pagkalipas ng tatlung taon mula 1996—noong pormal na itinatag ang mensaheng naalisan ng selyo noong 1989—nagsimula ang proseso upang pormalisin ang mensaheng naalisan ng selyo noong Disyembre 31, 2023.

Ang pormalisasyon noong 1996 ng mensahe noong 1989 ay naganap makalipas ang dalawang daan at dalawampung taon mula nang dumating ang historikal nitong paksa noong 1776. Ang pagbubukas ng tatak noong 2023 ay sumunod makalipas ang dalawampu’t dalawang taon mula nang mapagtibay ang pormalisasyon noong 1996 noong Setyembre 11, 2001, sa pamamagitan ng propetikong manipistasyon ng Islam.

Kinakatawan ni Pedro ang mga mensahero ng sagradong kasaysayang ito na pumapasa sa kapwa pagsubok ng pundasyon at ng templo. Kasama sa pagsubok ng templo ang pagtutuwid sa nabigong mensahe noong Hulyo 18, 2020. Matapos ang tatlung taon mula nang mapormalisa ang mensahe ng 1989 noong 1996, ang pagsubok ng templo ay kinabibilangan ng gawain ng pagtutuwid at pagkatapos ay muling pagpapahayag ng mensahe tungkol sa isang Islamikong

pag-atake sa Nashville, Tennessee. Ang pormalisasyon ng mensahe ng 1989 ay naipakita sa pamamagitan ng paglalathala ng magasin na tinatawag na The Time of the End noong 1996. Tinalakay ng magasin ang huling anim na talata ng Daniel labing-isa, at tinukoy nito ang batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa probidensiyal na paraan, isang hindi aktibong ministeryo na ilang taon na ang nakalipas ay tinawag nang Future for America ay ipinagkaloob sa aming ministeryo ng mga dating direktor ng nasabing ministeryo na walang liwanag hinggil sa mensahe ng 1989.

Noong 1996, ang aming ministeryo ay naging Future for America, at nailathala ang isang publikasyon na naglatag ng mensaheng tumutukoy sa kinabukasan ng Amerika gaya ng kinakatawan sa huling anim na talata ng Daniel kabanata labing-isa. Nagsimula ang propetikong pag-angat ng Estados Unidos noong 1776, at "22" taon pagkaraan, sa panahon ng wakas noong 1798, sinimulan ng Estados Unidos ang gampanin nito bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia, "220" taon matapos ang 1776. Noong 1996, pinormalisa ang mensahe hinggil sa Estados Unidos sa propesiya. Ang "220" taon mula 1776, at ang "22" taon mula roon hanggang 1798, ay nag-uugnay kay William Miller na nagharap ng kaniyang unang pampublikong diskurso noong 1831, "220" taon matapos ang paglalathala ng King James Bible. Ang pasimula at wakas ng Adbentismo ay nagbibigay-diin sa pormalisasyon ng mensaheng naalisan ng selyo sa panahon ng wakas.

Makalipas ang tatlung taon mula 1996, noong 2026, ang pagsubok sa templo ay sumasaklaw sa gawaing pagwawasto sa mensahe noong Hulyo 18, 2020. Sa gayon, ang mensaheng alpha ng 1989, ang mensahe para sa huling salinlahi na pinormalisa noong 1996, ay nagpasimula ng isang tatlung-taong yugto na nagwakas sa pagsubok upang ituwid at ipormalisa ang isang mensahe. Ang tatlung taong iyon ay isang sagisag ng pagkasaserdote ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na magpopormalisa ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Kinakatawan ni Pedro ang mga nagsasakatuparan ng gawaing iyon sa panahon ng ikalawang omega na pagsubok sa templo.

Ipinapaalam sa atin ni Sister White na pinahihintulutan ng Diyos ang pagpasok ng kamalian sa gitna ng Kaniyang bayan, sa layuning udyukan silang mag-aral.

Pupukawin ng Diyos ang Kaniyang bayan; kung mabigo ang ibang mga paraan, papasok sa kanilang kalagitnaan ang mga hidwang aral na magsasala sa kanila, na ihihiwalay ang ipa sa trigo. Tinatawag ng Panginoon ang lahat ng sumasampalataya sa Kaniyang salita na magising mula sa pagkakatulog. Dumating na ang mahalagang liwanag, angkop sa panahong ito. Ito ay katotohanang biblikal, na inilalantad ang mga panganib na nasa mismong ating harapan. Ang liwanag na ito ay dapat umakay sa atin sa masigasig na pag-aaral ng Kasulatan at sa pinakamapanuring pagsusuri ng mga paninindigang ating pinanghahawakan.

Ang pahayag na ito ay bahagi ng isang sipi na magsisilbing pangwakas sa buong artikulong ito. Sa mga artikulo at sa ating mga pagpupulong sa Zoom tuwing Sabat, nalito ako sa ilang mga sagisag sa ating pagsasaalang-alang sa Daniel 11:10–15, at bagaman naisagawa natin ang kinakailangang mga pagwawasto, nailihis ako sa pagsulong tungo sa pagwawakas ng serye ng mga artikulo hinggil sa Panium—ang labanan na humahantong sa batas ng Linggo. Panahon na ngayong bumalik sa Panium, at kapag ginawa natin iyon, magkakaroon tayo ng karagdang linya ng ebidensiya na kinakatawan ni Pedro sa Cesarea Filipos, na siya ring Panium.

Muli tayong babalik ngayon sa ating mga pagsasaalang-alang hinggil sa mga talata sampu hanggang labing-anim ng Daniel labing-isa, na naglalarawan ng nakatagong kasaysayan ng talata apatnapu. Natigil tayo noong Setyembre, kaya't humigit-kumulang limang buwan na ang nakalipas.

Hinihikayat ni Pedro ang kaniyang mga kapatid na “lumago sa biyaya, at sa pagkakilala sa ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo.” Sa tuwing ang bayan ng Diyos ay lumalago sa biyaya, patuloy nilang natatamo ang higit na malinaw na pagkaunawa sa Kaniyang Salita. Mababatid nila ang panibagong liwanag at kagandahan sa mga banal nitong katotohanan. Ito ay totoo sa kasaysayan ng iglesia sa lahat ng kapanahunan, at gayon ito magpapatuloy hanggang sa wakas. Ngunit habang humihina ang tunay na buhay espirituwal, lagi nang lumilitaw ang hilig na huminto sa pagsulong sa kaalaman ng katotohanan. Nasisiyahan ang mga tao sa liwanag na dati nang tinanggap mula sa Salita ng Diyos at pinanghihinaan nila ng loob ang anumang karagdagang pagsasaliksik sa Kasulatan. Nagiging konserbatibo sila at pinagsisikapan na iwasan ang pagtatalakay.

Ang katotohanang walang kontrobersiya o pagkakagulo sa hanay ng bayan ng Diyos ay hindi dapat ituring na konklusibong katibayan na mahigpit nilang pinanghahawakan ang wastong doktrina. May dahilan upang mangamba na maaaring hindi nila malinaw na nakikilatis ang pagkakaiba ng katotohanan at kamalian. Kapag walang mga bagong katanungan na pinasisimula ng pagsisiyasat sa Kasulatan, kapag walang pagkakaiba ng opinyon na lumilitaw na magtutulak sa mga tao na magsaliksik sa Bibliya sa kanilang sarili upang matiyak na taglay nila ang katotohanan, marami ngayon, gaya noong sinaunang panahon, ang mananangan sa tradisyon at sasamba sa hindi nila nalalaman.

Ipinakita sa akin na marami sa mga nag-aangking may kaalaman sa kasalukuyang katotohanan ay hindi nalalaman kung ano ang kanilang pinaniniwalaan. Hindi nila nauunawaan ang mga katibayan ng kanilang pananampalataya. Wala silang wastong pagpapahalaga sa gawaing ukol sa kasalukuyang panahon. Kapag dumating ang panahon ng pagsubok, may mga taong ngayo'y nangangaral sa iba na, sa pagsisiyasat sa mga posisyong kanilang pinanghahawakan, ay matutuklasang maraming bagay na hindi nila mabibigyan ng kasiya-siyang dahilan. Hanggang sa masubok sila sa gayong paraan, hindi nila nababatid ang kanilang malaking kamangmangan. At marami sa iglesia ang ipinapalagay na nauunawaan nila ang kanilang pinaniniwalaan; ngunit, hangga't hindi sumisibol ang pagtatalo, hindi nila nalalaman ang kanilang sariling kahinaan. Kapag nahiwalay sila sa mga kapananampalataya at napilitang tumindig nang mag-isa upang ipaliwanag ang kanilang paniniwala, magugulat sila nang makita nilang kung gaano kagulo ang kanilang mga kaisipan hinggil sa kanilang tinanggap bilang katotohanan. Tiyak na nagkaroon sa gitna natin ng pagtalikod sa Diyos na buhay at paglingon sa mga tao, na ipinapalit ang karunungan pantao sa banal na karunungan.

Pukawin ng Diyos ang Kaniyang bayan; kung mabigo ang ibang mga paraan, papasok sa gitna nila ang mga heresy, na magsasala sa kanila, ihihawalay ang ipa sa trigo. Tinatawag ng Panginoon ang lahat ng nananampalataya sa Kaniyang salita na magising mula sa pagkakatulog. Dumating na ang mahalagang liwanag, angkop sa panahong ito. Ito ay katotohanang biblikal, na naglalahad ng mga panganib na nasa mismong harapan natin. Ang

liwanag na ito ay nararapat na maghatid sa atin sa masikhay na pag-aaral ng Kasulatan at sa lubhang masusing pagsusuri ng mga paninindigang ating pinanghahawakan. Ibig ng Diyos na ang lahat ng mga implikasyon at mga paninindigan ng katotohanan ay saliksikin nang lubusan at matiyaga, kalakip ang panalangin at pag-aayuno. Huwag magpakasiya ang mga mananampalataya sa mga haka-haka at malabong mga kaisipan tungkol sa kung ano ang bumubuo sa katotohanan. Ang kanilang pananampalataya ay dapat na matibay na nakasalig sa Salita ng Diyos, upang kapag dumating ang panahon ng pagsubok at iharap sila sa mga kapulungan upang sumagot ukol sa kanilang pananampalataya, sila'y makapagbigay ng dahilan ng pag-asang nasa kanila, na may kaamuan at takot.

Pukawin, pukawin, pukawin. Ang mga paksang iniharap natin sa sanlibutan ay dapat maging buhay na realidad sa atin. Mahalaga na, sa pagtatanggol ng mga doktrinang itinuturing nating mga saligang artikulo ng pananampalataya, ay huwag nating pahintulutan ang ating mga sarili na gumamit ng mga pangangatwirang hindi ganap na matibay at wasto. Maaaring sapat ang mga ito upang mapatahimik ang isang sumasalungat, ngunit hindi nila pinararangalan ang katotohanan. Dapat nating iharap ang matitibay na pangangatwiran, na hindi lamang makapapatahimik sa ating mga katunggali, kundi makatatagal din sa pinakamahigpit at pinakamasusing pagsusuri. Sa mga nagsanay ng sarili bilang mga debatista ay may malaking panganib na hindi nila hahawakan ang Salita ng Diyos nang makatarungan. Sa pakikiharap sa isang katunggali, dapat nating maging taimtim na pagsisikap na iharap ang mga paksa sa paraang makapagpukaw ng paninindigan sa kaniyang isipan, sa halip na hangarin lamang na magbigay ng kumpiyansa sa mananampalataya.

Anuman ang maging kaunlarang pangkaisipan ng tao, huwag ni sa isang saglit isipin na hindi na kailangan ang masusi at walang-patid na pagsasaliksik sa Banal na Kasulatan para sa higit na liwanag. Bilang isang bayan, tayo ay tinatawag, bawat isa sa atin, na maging mga mag-aaral ng propesiya. Dapat tayong magbantay nang may buong kasigasigan upang mabatid ang anumang sinag ng liwanag na iharap sa atin ng Diyos. Dapat nating masagap ang mga unang kislap ng katotohanan; at sa pamamagitan ng mapanalanging pag-aaral ay makakamtan ang higit na malinaw na liwanag, na maiharap sa iba.

Kapag ang bayan ng Diyos ay nasa kaginhawahan at nasisiyahan sa kanilang kasalukuyang kaliwanagan, matitiyak natin na hindi Niya sila kalulugdan. Kalooban Niya na sila'y laging sumusulung upang tanggapin ang nadaragdagan at patuloy na nadaragdagan liwanag na nagliliwanag para sa kanila. Ang kasalukuyang saloobin ng iglesia ay hindi nakalulugod sa Diyos. Pumasok ang isang pagtitiwala sa sarili na nagdala sa kanila upang maramdamang wala nang pangangailangan para sa higit pang katotohanan at higit na liwanag. Nabubuhay tayo sa panahong si Satanas ay kumikilos sa kanan at sa kaliwa, sa harap at sa likuran natin; gayunman, bilang isang bayan, tayo'y natutulog. Ibig ng Diyos na marinig ang isang tinig na gumigising sa Kanyang bayan upang kumilos.

Sa halip na buksan ang kaluluwa upang tumanggap ng mga sinag ng liwanag mula sa langit, ang ilan ay gumagawa sa kabaligtarang direksiyon. Sa pamamagitan ng palimbagan at mula sa pulpito ay naipahayag ang mga pananaw hinggil sa pagkakasi ng Diyos sa Biblia na walang pagpapatibay mula sa alinman sa Espiritu o sa salita ng Diyos. Tiyak na walang tao o pangkat

ng mga tao ang dapat maglunsad ng mga teorya tungkol sa isang paksang napakahalaga, na walang malinaw na "Ganito ang sabi ng Panginoon" upang patibayan ang mga iyon. At kapag ang mga tao, na napapaligiran ng mga kahinaan ng tao, naaapektuhan, sa higit o kulang na antas, ng mga nakapaligid na impluwensiya, at may mga minanang at pinagyamang pagkiling na lubhang malayo sa paghubog sa kanila upang maging marunong o makalangit ang pag-iisip, ay nagpasiyang ipagsakdal ang salita ng Diyos, at magpataw ng hatol kung alin ang maka-Diyos at alin ang makatao, sila'y gumagawa nang wala ang payo ng Diyos. Hindi pagpapalain ng Panginoon ang gayong gawain. Magiging nakapipinsala ang bunga, kapwa sa gumagawa nito at sa mga tumatanggap nito bilang gawa mula sa Diyos. Napukaw ang pag-aalinlangan sa maraming isipan dahil sa mga teoryang iniharap hinggil sa kalikasan ng pagkakasi. Ang mga nilalang na may hangganan, na may makikitid at maikli ang pananaw, ay ipinalalagay nila ang kanilang sarili na sapat upang punahin ang Banal na Kasulatan, na sinasabi: "Kailangan ang talatang ito, at ang talatang iyon ay hindi kailangan, at hindi kinasihan."

Walang gayong tagubilin ang ibinigay ni Cristo hinggil sa mga Kasulatan ng Lumang Tipan, na siya lamang bahagi ng Bibliya na taglay ng mga tao sa Kaniyang kapanahunan. Ang Kaniyang mga katuruan ay nilayon upang itutok ang kanilang isipan sa Lumang Tipan at dalhin sa higit na malinaw na liwanag ang mga dakilang paksang doon ipinahayag. Sa mahabang panahon, ang bayan ng Israel ay humihiwalay sa Diyos, at nawala sa kanilang paningin ang mahahalagang katotohanang ipinagkatiwala Niya sa kanila. Ang mga katotohanang ito ay natabunan ng mga mapamahiing anyo at mga seremonya na nagkubli sa kanilang tunay na kabuluhan. Pumarito si Cristo upang alisin ang mga buntong kalat na nagpalabo sa kanilang ningning. Inilagay Niya ang mga ito, na tulad ng mahahalagang hiyas, sa isang bagong pagkakahiyas. Ipinakita Niya na, sa halip na hamakin ang pag-uulit ng mga dating kilalang katotohanan, Siya'y naparito upang ilitaw ang mga ito sa kanilang tunay na bisa at kagandahan, na ang kaluwalhatian ng mga ito'y kailanman ay hindi nabatid ng mga tao sa Kaniyang kapanahunan. Yamang Siya mismo ang May-akda ng mga nahayag na katotohanang ito, maaari Niyang buksan sa mga tao ang tunay na kahulugan ng mga ito, na pinalalaya sila mula sa mga maling pagpapakahulugan at mga huwad na teoryang inampon ng mga pinuno upang umayon sa sarili nilang kalagayang hindi itinalaga sa Diyos, sa kanilang kawalan ng espirtualidad at ng pag-ibig sa Diyos. Itinakwil Niya ang anumang nakapag-alis sa mga katotohanang ito ng buhay at kapangyarihang nagbibigay-buhay, at ibinalik Niya ang mga ito sa sanlibutan sa buong orihinal nilang kasariwaan at bisa.

Kung taglay natin ang Espiritu ni Cristo at tayo'y mga kamanggagawa Niya, tungkulin natin na ipagpatuloy ang gawaing Kanyang pumarito upang ganapin. Ang mga katotohanan ng Bibliya ay muling natabunan ng mga kaugalian, tradisyon, at maling doktrina. Ang mga maling aral ng malaganap na teolohiya ay nagluwal ng libu-libong mga mapagduda at mga di-mananampalataya. Mayroong mga kamalian at mga di-pagkakatatugma na itinutuligsa ng marami bilang mga aral ng Bibliya, gayong ang mga iyon ay tunay na mga maling pagpapakahulugan sa Banal na Kasulatan, na tinanggap noong mga kapanahunan ng kadiliman ng kapapahan. Napakarami ang nahikayat na panghawakan ang isang maling pagkaunawa tungkol sa Diyos, gaya ng mga Hudyo, na nailigaw ng mga kamalian at tradisyon ng kanilang panahon, ay nagtaglay ng maling pagkaunawa tungkol kay Cristo. "Kung nalaman lamang nila,

hindi sana nila ipinako sa krus ang Panginoon ng kaluwalhatian." Tungkulin natin ang ihayag sa sanlibutan ang tunay na likas ng Diyos. Sa halip na batikusin ang Bibliya, sikapin natin, sa pamamagitan ng aral at halimbawa, na ihayag sa sanlibutan ang mga banal at nagbibigay-buhay nitong katotohanan, upang "ipahayag ang mga kapurihan Niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman patungo sa Kanyang kagila-gilalas na liwanag."

Ang mga kasamaan na unti-unting sumisingit sa ating kalagitnaan ay hindi namamalayang nakaakay sa mga indibidwal at mga iglesya palayo sa pagpipitagan sa Diyos, at nakahadlang sa kapangyarihang nais Niyang ipagkaloob sa kanila.

Mga kapatid ko, hayaang manatili ang salita ng Diyos gaya ng pagkakasaad nito. Huwag hayaang ang karununganang pantao ay mangahas na pahinain ang bisa ng kahit isang pahayag ng Kasulatan. Ang mabigat na pagbabala sa Apocalipsis ay nararapat na magsilbing babala sa atin laban sa pagtanggap ng gayong paninindigan. Sa pangalan ng aking Panginoon ay iniutos ko sa inyo: "Hubarin mo ang iyong mga panyapak sa iyong mga paa, sapagkat ang dakong kinatatayuan mo ay banal na lupa." Testimonies, tomo 5, 707-711.